

**עפ"א 62894/01/14 - מדינת ישראל נגד רחל סלומון, מישל זיתון
גרינברג**

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"א 14-01-14 62894 מדינת ישראל נ' סלומון ואח'

בפני כב' השופטת שירה בן שלמה
המעוררת מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד יעל מרמור
נגד
1. רחל סלומון
2. מישל זיתון גרינברג
ע"י ב"כ עו"ד ענת מאיר
המשיבים

פסק דין

1. ערעור מדינה על גזר דין ביום"ש השלום ברמלה, מיום 13.12.18, בתו"ח 10-07-47620, במסגרתו הושטו קנסות, צווי הריסה והפסקת שימוש, שנכנסו לתקף ביום 14.09.01, וכן התcheinות. הערעור כoon כלפי קולת עונש הקנס עקב מתחם ענישה נמוך, תוך עתירה לקיצור הארכה שניתנה לביצוע הוצאות. עתירה זו, בנסיבות, אינה רלוונטית כיום. הקנס שנגזר על משיבה 1 בסך 40,000 ₪ ועל משיב 2 בסך 50,000 ₪.

עיקרי העובדות

2. נגד המשיבים הוגש כתב אישום המיחס, באישום הראשוני, עבודות בניה ללא היתר, בכך שהציבו מכולה בשטח של כ - 15 מ"ר והקימו גדר באורך של כ - 175 מטר, בישוב שילת, בהתאם לביקורת מהשנים 2007 - 2010.

האישום השני מיחס שימוש שלא היתר בשטח של כ - 100,1 מ"ר למריכז ארכטי למיכרת אבני נוי ומוצרי נוי לגינות ובסטח של כ - 15 מ"ר למשרד. מדובר בקרקע חקלאית מוכחת בה נעשה שימוש חריג ללא היתר בגיןוד לתוכנית. משיבה 1 הואשמה מתוקף הייתה המחזיק ומיל שוטלת עליה החובה להשיג היתר לביצוע העבודות והשימושים. משיב 2 הואשם מתוקף היותו המחזיק וכי שביצע בפועל והיה אחראי לביצוע העבודות והשימושים.

3. מהעדויות עליה שמשיבה 1 השכירה את המקראקען למשיב 2. השניים כפרו והורשו בתום שמייעת

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il

הראות בשני האישומים אשר יוחסו להם.

גזר הדין

.4 בית משפט קמא "יחד פרק נכבד למתודולוגיה בגישה הדין תוך השוואת המצב לאנגליה, בעקבות תיקן 113 לחוק העונשין. הגם שענין לנו באותו מקרה עין, ראה בית משפט לפ███ כי מדובר בשני אישומים נפרדים, לכל אחד יש לקבוע מתחם ענישה הולם. הפרמטרים המרכזיים אותם שווה לנגד עינו בקביעת המתחם, מידת האשם ומידת הנזק. את מידת האשם חילק ל - 3 קבוצות, גבואה, בינונית ו轻轻地ה. הפרמטרים להבינה בין דרגות האשם בעבירות הבניה והשימוש, הרווח שהופך, אורך התקופה, הריסת הבניה או הפסקת השימוש והפרת צוים שיפוטיים. הפרמטרים המנחים בקביעת מידת הנזק, סוג הבניה, כאשר לגבי השימוש, קבוע שטגנו אינו רלוונטי בקביעת מידת הנזק, וכן היקף הבניה או השימוש. לאחר התייחסות לכללים המנחים ראה בימ"ש קמא לקבוע 5 קטגוריות של נזק בעבירות בניה ושימוש חריג שלא כדי, כאשר הקריטריון המבחן ביניהם הוא "מתחם הבניה" ו"מתחם השימוש", המתיחס לגודל השטח.

.5 משנקבעו 3 דרגות אשם ו - 5 קטגוריות נזק קיימים, לשיטתו, 15 מתחמי ענישה שונים, מהם, לדעתו, מהוות של "הכriterion האינדיבידואלי". עקיי לגישתו קבוע בימ"ש קמא לגבי כל אישום דרגת אשם וקטgorית נזק. בהתייחס לשימוש, נקבעה למשיבה 1 הכנסה של 308,000 ₪, בהתאם לגובה דמי השכירות מיום 2007. כן נקבע, לגבי משיב 2, כי "... לא ניתן להניח לטובתו שהחסכון הכספי שלו הוא קטן יותר מהרווח שהוא לנשאתת 1 דמי השכירות שקיבלה".

.6 בסופו של יום, בהתייחס לעבירות הבניה, נקבע מתחם, לגבי רכיב הকנס, הנע בין 3,000 ל - 15,000 ₪ ולגבי השימוש, המתחם נע בין 30,000 ל - 80,000 ₪. המתחם אותו ביקשה ב"כ המאשימה לקבוע בטיעונה לעונש נع בין 200,000 ל - 400,000 ₪. בימ"ש קמא לא מצא נסיבות אישיות מיוחדות המצדיקות סטייה לקולא או לחומרה והשית על משיבה 1 קנס בסך 40,000 ₪, לאור גילה, מצבה הרפואית ומאחר וסועדת את בעלה, ועל משיב 2 הושת קנס בסך 50,000 ₪.

טענות הצדדים

.7 ב"כ המערערת התמקדה במשמעות החורג, בהיקף השטח ובמטרה המסחרית, משבוצעו העבירות מטעמים של רוח כלכלי. ציינה כי המתחמים, חרף החומרה שנקבעה, שגויים, ואינם לוקחים בחשבון את הרוחים שהופקו מביצוע העבירות. בהיות העונש מקל במיוחד יש בו, להערכתה, כדי לעודד המשך עבריניות בתחום.

.8 ציינה כי שגה בימ"ש קמא בקביעה שמדובר בשני אירועים נפרדים. הגם שקיימים שני אישומים, מדובר

בעבירות שבוצעו באותו מקרען, במסגרתו זמן דומה, ועל כן יש להתייחס אליהם כאל ארוע אחד. בבקשתם לקבוע כי היקף הבניה והשימוש אינם מחייבים פרט בלבודו לצורך קביעת מידת הנזק, כאשר במקרה דנן נעשה שימוש מסחרי בקרען חקלאית מוכרצות, המהווה פגעה קשה בערכיהם התכונניים ובשלטונו החוקי. טענה כי ביום"ש קמא לא התייחס באופן מספק לערך החברתי שנפגע ולמידת הפגיעה בו. הביעה תרעומת כלפי הקביעת ולפיה סוג השימוש החורג אינם רלוונטיים לקביעת מידת הנזק, בהפנותה לשוגי שימוש שונים המשפיעים, במישרין, על מידת הנזק. בהתייחס להפסקת ביצוע העבירות, הפנתה לפסיקה ולפיה מדובר בננתו אותו יש לשקלול, אך אין בהסתדרת המחדל שלעצמם כדי להצדיק הפקחתה משמעותית בגובה הקנס, מה גם שבמקרה דנן המחדל לא הוסר.

.9. הפנתה לקביעות בעניין הרווח שהפיקו המשיבים, עפ"י הפרמטרים אותם בוחן ביום"ש קמא, בסך 308,000 ₪, כל אחד, אשר לא בא לידי ביטוי במתחמים ובנסיבות שהושותו. כן טענה להתעלמות מפסקה ענפה בתחום, במסגרת הוטלו קנסות כבדים, במטרה לעזור את הנגע.

.10. **ב"כ המשיבים** הביעה תרעומת על עצם הגשת הערעור. בבקשתם לקבוע כי לא קיימת טעות בולטות מצדיקה הטעבות. טענה כי מדובר בפעולות עתירת שטח, תשויות לנינן המונחות על הקרען, אשר לא ניתן יהיה לקימה בקרען מסחרית, לאור דמי השכירות הגבוהים. אישרה שהדרך להוצאה היתר עדין רחוקה.

.11. הסכמה עם ב"כ המערערת שסוג השימוש רלוונטי, בגין לקביעת ביום"ש קמא, ושאכן מדובר באירוע אחד, כשבניהם, לטעמה, מהווים שיקולים לקולא. הפנתה לפסיקה מוקלה, על קרען חקלאית, בעצימות שימוש חריגת גדולה יותר. צינה כי מדובר במסיבים שבתמיותם סבבו שהפעולות מותרת. עמדה שוב על נסיבותיהם האישיות, בהפנotta לтиיעוד רפואי בעניין משיבה 1 ובעלה. צינה בעיות בריאות גם לגבי משיב 2 וביקשה לא להתערב בעונש שהושות.

דין והכרעה

.12. לאחר שמיית הצדדים, עיון בהודעת הערעור על נספחה, בפסקה אליה הפנו ובティיעוד הרפואי, דין הערעור להתקבל, בהתייחס לרכיב הכספי, מאחר והצווים ממילא נכנסו לתוקף.

"בטי המשפט מחויבים להיאבק בתופעה פסולה זו של בנייה בלתי חוקית ושימוש פסול במרקען שיעודה חקלאי לשימושים מסחריים. המוטיבציה לביצוע עבודות אלו הינה כלכלית, ומשמעות הדרך הרואיה להילחם בתופעה ולהרתיע באופן אפקטיבי את העוברים עבודות אלו בפועל ובכוח, הינה על ידי השיטה של קנסות כבדים אשר יש בהם כדי לאין את הרווח הטמון להם מהנהגותם האסורה ולהבטיח תשלום קנסות אלו על ידי קביעת עונש מאסר מרთיע חלף הקנס" (רע"פ 2330/09 גוטרדמוס נ' ועדת מקומית חבל מודיעין).

.13. במקורה דין בימ"ש קמא התייחס לרוח שהופק, גם שמדובר בדמי שכירות ולא ברוח ממשי, אך לא היה בו כדי להשליך על גובה הנסיבות שהותו. קנסות המתחשבים יתר על המידה בנסיבות אישיות, תוך התעלמות ממדיניות הענישה הנוגגת, מהיקף השימוש וממשך הזמן. קנסות אשר אין בהם כדי להרטיע ולפגוע בצדאות הכלכלית שבביצוע העבירה.

עם זאת, לאחר וערכאת הערעור אינה מצה את הדין, הקנס שיושת על מושבה 1 יעמוד על סך ₪80,000 או חודשיים מאסר תמורה ועל מושב 2 על סך ₪100,000 או 3 חודשים מאסר תמורה. הקנס ישולם בתשלומים שנקבעו ע"י בימ"ש קמא.

התחייבות תחתם על סך של ₪100,000, ע"י כל אחד, בתנאים ולתקופה שקבע בימ"ש קמא.

פסה"ד ישלח אל הצדדים.

ניתן היום, י"ט חשוון תשע"ה, 12 נובמבר 2014, בהעדר הצדדים.